

eller Stodder, laa det nær for Befolkningen at tænke paa Stodderinstitutionen og Stodderkongen i gamle Dage. Naar man mener, at denne forandrede Stemning er dog for saa vidt et godt Tegn paa, at nu begynder der at blive Sigegyldighed over for Gendarminstitutionen, tror jeg, at man tager storlig fejl. Jeg er sikker paa, at Harmen er lige dyb; men den har efterhaanden antaget en anden Skikkelse; efterhaanden ere Folk komne til at forstaa, at man maa skelne mellem Riedskabet, Instrumentet, og Haanden, der fører det; man maa skelne mellem Gendarmene, der kun ere Riedskabet i en andens Haand, og den Haand, der fører det, nemlig Systemet, som de ere et Udslag af. Og vil man spørge, hvad Riedtegnet er paa Regeringssystemet i Danmark for Tiden, er jeg vis paa, efter de Samfundsvilkaar, hvorunder jeg lever, at den Anskuelse gør sig stærkere og stærkere gældende, at Hovednerven, Livsnerven i det uuværende Regeringssystem er Mistro og deraf følgende Mistænkthedsomhed over for den store almene Befolkning, en Mistænkthedsomhed saa stor, at man skal gaa over 100 Aar tilbage i vort Fædrelands Historie for at finde Mage dertil. Og efterhaanden som denne Anskuelse gør sig mere gældende, og Folket kommer til Forstand derpaa, ser man naturligvis paa Riedskabet med andre Øjne, med et Blik, som ligger i Nærheden af at se foragteligt paa hele Gendarminstitutionen, se paa den som noget unyttigt, unødvendigt og tillige foragteligt. Man ser deri Udslaget af en Mistænkthedsomhed, der næsten grænser henimod Haan over for den fredelige Befolkning, som ved med sig selv, at den er loyal, lovtro og ikke vil andet, end hvad der er Ret; kun vil lige Ret med alle Landets øvrige Behøvere. Det er dette, der er sket; saaledes er Stemningen ude i Befolkningens brede Lag — der, hvor jeg er bedst kendt, og det har jeg ment at ville være Tolk for ogsaa her inde i Rigsdagen, i dette høje Ting, at Folket ser paa denne Institution som en unyttig og ødel Institution — den har jo nu kostet henved 6 Millioner — som en Institution, man derfor ønsker snarest muligt at blive af med. Jeg for min Part maa som Tolk derfor, i Samklang dermed, sige, at jeg agter at stemme imod dette Lovforslag og tilraader mine Venner og Meningsfæller at gøre det samme, fordi det er den nemmeste og bekvæmste Maade til at komme af med dem paa, at man viser dem tilbage til den Fader, fra hvilken de ere udgaaede; disse nægte militaristiske Børn.

Casperfen: Det er ikke min Agt at tale om Gendarmernes Nytte eller Unytte; den Sag har jo været diskuteret saa mange Gange her i Salen. Jeg tror for mit Vedkommende vedblivende, at de ikke ere til nogen Nytte, men jeg kan forstaa Udtalelser fra enkelte Steder i Befolkninger, hvor de kunne have været til Nytte, og jeg maa ogsaa erkende, at der er saakaldte Venstremænd, der ønske dem opretholdt, fordi der skal være nogen Nytte ved dem. Jeg siger „saakaldte Venstremænd“, thi jeg tror ikke, at Venstremænd, der tænke over, hvilket Bidrag Gendarmene give til Opretholdelsen af den store politiske Strid, aldeles bortset fra deres Gerning, kunne mene, at de gøre Nytte fra dette Standpunkt. Men, eh bion, lad os gaa ud fra, at de enkelte Steder kunne gøre lidt Nytte — jeg vil i dette Øjeblik se derpaa med Flertallets Øjne — saa vil jeg med nogle saa Bemærkninger tillade mig at spørge, om den Nytte paa langt nær staa i Forhold til den Bekostning, som Gendarmene forvalde. I det første Finansaar kostede Gendarmene henimod 1 Million; senere ere de jo blevne billigere, og nu koste de lidt over 700,000 Kr. om Aaret. Men den samlede Udgift til dem bliver, tror jeg, over 6 Millioner til Dato. Saa vi paa langt nær noget Ækvivalent for disse Penge? Staar den saakaldte Nytte, som Flertallet mener de udrette, i mindste Samklang med de mange, mange Penge, de koste? Man kan sige: lad os se et Udslag af den Nytte, de gøre. Jeg har da foreløbig ikke andet at holde mig til end en officiel Beretning fra Chefen for Gendarmerikorpset, som blev udgivet for nogle Aar siden, og som omhandler Gendarmernes Virksomhed i de første 2³/₄ Aar, fra 27de Oktober 1885 til 1ste Juli 1888. I den Tid have de fremlædt 11,377 Resultater! Naar vi nu se nøje efter, hvori disse Resultater bestaa, saa vil det vise sig, at det er Anholdelser, Noteringer for Overtrædelser af Politivedtægter, Tilvejebringelse af Oplysninger, Transport af Arrestanter, Tilsigelser og Stævninger, offentlig Esterlyn af Kroer, Mejerier og Varelagere, Tjendes Skudsmaalsbøger, rejsendes Papirer og flere andre Ting. Jeg tvivler naturligvis ikke paa, at der blandt disse over 11,000 Resultater er Ting, hvorved de have gjort virkelig Nytte, men, maa jeg stadig spørge: Staar den i mindste Samklang med, hvad de have kostet? Naar vi dividere de 2³/₄ Aars Udgift med disse Resultater for at se, hvor meget hvert enkelt har kostet, saa vi ud, at det bliver noget nær 220 Kr. for hvert. Maa jeg spørge,